Vintage Icon V4
Degelijke basisbas

Als je op zoek bent naar een betaalbaar Precision-model, dan kun je bij diverse merken terecht. Vintage is er één van en onze testbas heeft een voordeel ten opzichte van de concurrentie: de hardware. Tijd voor wat Jamerson- en Duck Dunn-loopjes om de P-waardigheid te checken.

Laten we beginnen met een nadeel en een smaakkwestie. Wie noemt zijn merk nu Vintage? Deze bassen googelen is horror, maar bassen zijn er om op te spelen en niet om te googelen. Dan de smaakkwestie. Deze bas is een 'relic' en dat is een van de felst bediscussieerde onderwerpen in basland. Het is en blijft een smaakkwestie, maar een bas goed kunstmatig verouderen is door merken als Fender, Höfner, Sandberg en diverse boetiekbouwers als De Gier haast tot een kunstvorm verheven. Bij een bas met een adviesprijs van nog geen 400 euro mag je geen wonderen verwachten. De matte afwerking is mooi en de slijtplekken zien er van een afstand goed uit. Fijn voor op het podium dus. Van dichtbij is het net even te kunstmatig: je ziet de slijtplekken maar je voelt ze niet. Wat let je om zelf nog even met wat schuurpapier aan de gang te gaan? Wil je een glimmende bas? Die levert Vintage ook. De hals en kop zijn wel overtuigend 'oud' en door de matte afwerking voelt de hals heerlijk ingespeeld aan.

Spraakverwarring

Trev Wilkinson is een grote naam in gitaarland. Hij is de man achter onder meer Italia, Fret-King en Vintage, maar ook de man achter de hardware die zijn naam draagt. Wilkinson-bruggen, -stemmechanieken en -elementen vind je terug op vele dure instrumenten en daar profiteert onze testbas van. Zo heeft de typische Fender-brug messing zadels en de achterplaten van de stemmechanieken zijn groot en tegen elkaar aan geplaatst; dat ziet er lekker vintage - daar is de eerste spraakverwarring al - uit.

Onze V4 is gewoon een P, dus we kunnen kort zijn over de specs. De body is van populier, de hals van esdoorn en de toets van palissander. De hals is aan de body geschroefd. Op de body vinden we knoppen voor volume en toon, een drielaags, vergeelde slagplaat en het bekende split-element. Met een breedte van 42,5 mm is de hals niet zo breed als de 44 mm van een vintage exemplaar, maar iets breder dan een moderne van 41 mm. Wat ons op beurzen al opviel, is dat de body lekker licht is. En daar houden wij van. Het is ook altijd het idee van bijvoorbeeld Nathan Daniel (Danelectro), Paul Reed Smith en Leo Fender geweest: zet een strakke hals op een lichte, resonerende body. Natuurlijk zijn er mensen die van fel en wat zwaarder houden, maar ook dat is weer smaak. Wat ook opvalt zijn de frets: gebruikt Vintage de Invisible Fretwork Technology van Warwick? We zien de onderzijde van de frets niet aan de zijdes van de toets. Netjes!

Boomstam

De bas is dus fijn licht en de breedte van de hals voelt lekker aan. Het is geen oude, bolle boomstam, maar een iets plattere hals die liefhebbers van zowel vintage als modern zal bevallen. Ondanks de lichte body en ouderwetse stemmechanieken - die wel de normale richting op draaien - hangt de bas in balans. Ingeplugd op een neutrale versterker klinkt de bas iets feller dan we hadden verwacht. Dat heeft vast te maken met de messing zadels en de wat feller klinkende snaren. Met je ogen dicht zou je denken dat de toets ook van esdoorn is. Met de toonknop dichtgedraaid kom je meteen in soul-land. Deze bas klinkt gewoon zoals een P hoort te klinken, zeker als we de bijgeleverde snaren door een duurder setje DR's vervangen. Wil je het nog ouder, dan zijn we ervan overtuigd dat een setje flatwounds en/of een sponsje onder de brug ook prima werken op deze bas. Gevoel is lastig uit te leggen, maar door de goede stemmechanieken en brug voelt de bas degelijk aan, wat niet altijd het geval is met bassen in het lagere prijssegment. Als we een klein minpunt moeten geven, dan is het dat er betere potmeters op de markt zijn - waarmee de toon iets nauwkeuriger af te stellen is - en we graag metalen knoppen zien met een metalen binnenzijde en stelschroefje.

Interesse

Hoe verhoudt deze bas zich tot andere P-bassen? Het is duidelijk een betere bas dan de goedkope instapmodellen. Dat merk je aan de hardware, het speelgevoel en het geluid. De bas valt in de prijsklasse van de betere Squiers en daar is de bas dan ook goed mee te vergelijken: een prima werkpaard, met goede onderdelen. Doordat de basis van body en hals goed is, kun je de bas ook nog eens makkelijk upgraden met betere snaren, wellicht een setje Seymour Duncans of Fender-elementen - hoewel de standaardelementen prima hun werk doen - en potmeters van bijvoorbeeld CTS.
De Vintage V4 is daarmee een prima bas voor beginners, liefhebbers van een P zonder groot budget, thuisstudio's, maar zeker ook gewoon voor de veel spelende muzikant die een Precision zoekt. De relic-afwerking is niet ieders smaak, maar de bas is ook leverbaar in sunburst, zwart en gebroken wit. Daarnaast kun je bij Vintage terecht voor diverse andere klassieke modellen, al dan niet linkshandig. Ik bezit momenteel geen P, ik heb geen budget voor een Mexicaanse Fender en deze gaat - in gebroken wit en met esdoorn toets - serieus op de interesselijst. ■

'Deze Vintage gaat serieus op de interesselijst'

Vintage Icon V4

Kleur:	sunset sunburst (relic)
Lak:	polyester
Body:	populier
Hals:	esdoorn, geschroefd
Toets:	palissander
Frets:	20, medium
Elementen:	Wilkinson split-P, passief
Regelaars:	volume, toon
Elektronica:	passief
Brug:	Wilkinson, messing zadels
Stemmechanieken:	Wilkinson, vintage-type
Hardware:	verchroomd
Mensuur:	34 inch
Breedte bij topkam:	42,5 mm
Land van herkomst:	Indonesië
Linkshandig:	ja
Adviesprijs:	€ 398,-

www.jhs.co.uk * www.voerman.nl